

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

STICHTING DE KRUIDENHOEVE

(Anneke en Willem Smits)

Den Oosterhuis 10, 7707 PE Balkbrug (O)

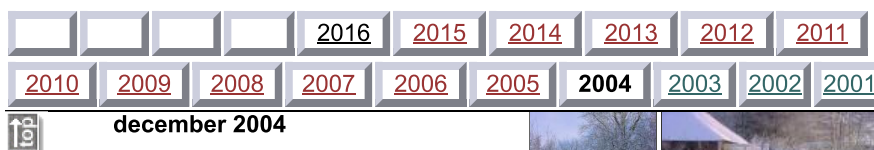
Telefoon 0523-656049
of zend een [emailbericht](#)

De Kruidenhoeve Actueel

(meest actuele bovenaan)

Op deze pagina wordt een overzicht gegeven van de actuele situatie rond de Kruidenhoeve in het jaar 2004.

Wilt u van voorgaande belevenissen kennis nemen dan kunt u daarvoor in het archief terecht:

December bracht, wat betreft het weer, van alles, maar het was vooral zacht. Hoewel, soms was het even flink koud met vorst, stormachtige wind, hagel en in de laatste week een paar dagen sneeuw. We beleefden geen witte kerst; je zou eerder kunnen spreken van een zwarte, vanwege de verschrikkelijke natuurramp in Azië... De natuur is niet altijd mooi.

De tuinen liggen er wat mistroostig bij: de bomen nu echt kaal en het meeste blad wel opgeruimd, hier en daar al flink gesnoeid, maar nog lang niet genoeg, en het is zo kaal. Toch, als je beter kijkt kom je hier en daar wat bloei tegen van de (gele) winterjasmijn en de witte bloemetjes van *Viburnum farreri* (?), maar ook, in de beschutting van de boerderij het felroze bloemetje van het eetbare sieraardbeitje "lipstick" en de goudsbloem. Bessen zijn er nog volop hoewel de vogels er nu steeds meer van gaan eten. De vogels doen zich op de voerplek weer te goed aan vetbolletjes, rotte appels, pinda's en andere zaden.

Onze lama Thomas en ezel Midas kunnen het inmiddels goed vinden samen. Op eerste kerstdag –dat leek ons wel een mooi idee- hebben we ze bij elkaar in één wei gezet en dat ging uitstekend. Alleen om praktische redenen houden we ze nu nog steeds door een stukje gaas gescheiden. Thomas moet n.l. schapenbrok eten omdat hij nog in de groei is en Midas mag dat niet mag hebben omdat hij anders veel te dik wordt. Midas is een echte vreetzak en hij zou Thomas opzij duwen en alle voer voor zijn neus weggapen. Thomas is geweldig gegroeid en erg nieuwsgierig. Hij trekt graag een sprintje en maakt dan rare bokkensprongen. Willem traint hem geregeld door met hem een rondje door de wei te maken. Voor dat ze van start gaan wil Thomas eerst uitgebreid Willems' klompen of schoenen besnuffelen. Waarom? We hebben geen idee. Willem pakt hem aan de halsband vast en loopt daarna zijn rondje. Als Thomas springneigingen krijgt moet Willem, volgens instructies uit het Lamaboekje van onze dierenarts, direct en consequent zijn kop naar beneden duwen. Je zou denken dat hij het nu inmiddels zou moeten weten, maar Thomas lijkt tamelijk hardleers of hij is gewoon een beetje dom. Van spugen hebben we nog niets gemerkt. Dat zou hij alleen doen als hij bang is of geplaagd wordt. Er zal dus geen reden voor hem zijn.

Komende maand gaan we bij gunstig weer door met snoeiwerkzaamheden en het uitwerken van de plannen voor het nieuwe seizoen. Vast staat al wel dat er zomer 2005 in het theehuis voor de tweede keer een foto-expositie komt van kunstfotografe Martine van Vliet. En als alles meezit, zal er op zaterdag 23 juli en vrijdag 12 augustus in de tuinen een zomeravondconcert gegeven worden door Luko Hans (piano) en Eline Schuinder (dwarsfluit). Ook denken we aan weekendkruidencursussen.

november 2004

NIEUWSBRIEF

Naam:

E-mailadres:

verzoekt toezending van de
maandelijkse Nieuwsbrief van
de Kruidenhoeve

Nòg is niet al het blad van de bomen, maar het wordt steeds kaler en met al die mist van de laatste weken ziet het er wel somber uit in de tuinen. De dahlia's zijn inmiddels geroid en er zijn een paar bomen, die krom waren en te dicht bij andere stonden, omgezaagd. De takken zijn achter de wal verwerkt en de rest is brandhout voor onze speksteenkachel.

Nog de hele maand hadden we frambozen, maar hoewel ze rijp werden en mooi rood, echt lekker waren ze niet. Ze hadden te weinig zon gehad. Bij nadere beschouwing valt er zelfs in de kale tuin nog wel wat te zien: de witte pluimen in de wit/rose border, de rode en gele takken van de kornoeljes en de rode, witte en roze bessen van de diverse struiken. Skimmia's staan er nu prachtig bij en daar kunnen we ook de komende tijd van genieten. Goudsbloem en oranje lampionnetjes geven nog een beetje kleur aan de vuurtuin. Tot voor kort bloeiden er nog diverse rozen, maar dat is nu voorbij. Tot mijn verbazing bloeit de winterjasmijn al een paar weken.

Hoewel het nog maar een paar keer licht gevoren heeft is het soms al echt een beetje winter zoals bijvoorbeeld op zondag 21 november toen alles wit was en omdat de zon scheen zag het er sprookjesachtig uit.

De moestuin levert nu niet veel meer op dan wat boerenkool en prei.

Met lama Thomas gaat het goed. Hij is flink gegroeid en het is een aardig beest. Ezel Midas is nog steeds niet gek op z'n maatje, maar het zal wel wennen. De laatste tijd zetten we Midas aan een touw in de wei en laten Thomas er dan los bij lopen. Dat gaat goed. Aan het eind van de dag gaat Thomas dan weer naar zijn eigen afdeling en daar krijgt hij dan een portie schapenbrok omdat hij nog in de groei is. Midas mag die niet hebben omdat hij dan veel te dik zou worden. Hij krijgt dan wel wat hooi. De scheiding maakt het voeren dus gemakkelijker.

Extra nieuws!

We hebben er een kleintje bij.
We noemen hem **Thomas**

oktober 2004

De herfstmaand bracht wat betreft het weer van alles wat: we hebben kunnen genieten van zachte dagen, dagen met koude N.O. wind, heerlijk zonnig maar ook stormachtig weer. We kregen ook koude nachten met temperaturen tegen het vriespunt aan maar ook nachtelijke temperaturen royaal boven de 15 graden, sombere dagen met langdurig mist en regenachtige dagen. Wat een afwisseling in dit land!

We konden de hele maand walnoten en tamme kastanjes rapen en we maakten gelei van de kweeperen. Het blad van eiken-, noten- en kastanjabomen viel massaal en we kregen steeds meer "doorkijkjes". Het skelet van bomen en struiken werd steeds meer zichtbaar en gaf duidelijk aan hoe er gesnoeid moest gaan worden. We maakten er een begin mee. De hele maand hebben de dahlia's nog gebloeid omdat we geen nachtvorst hadden. Dat was vorig jaar wel anders: toen hadden we al vroeg nachtvorst en dat betekent dan meteen het einde van deze plant. Al met al zien de tuinen in herfsttinten en met nog heel wat bloeiende planten er nog aardig uit. Vooral de vuurtuin blijft lang mooi met onder andere de warme kleuren van dahlia's, oranje lampionnetjes en de rode zaadomhulsels van de wonderboom.

De moestuin leverde ons snijbiet, rode bietjes, winterwortels, maïs, sla en Nieuw-Zeelandse spinazie. Uit de (koude) kas konden we nog enkele rijpe tomaten oogsten. Het wordt binnenkort weer tijd voor ons biologisch groentepakket.

Onze kippen die in het najaar en in de winter altijd los mogen lopen genieten met volle teugen van het wroeten in de tuinen. Ze maken er echt een zootje van. Ze zijn nu in de rui en niet zo mooi, maar er is er nog één die geregeld een ei legt.

Vogels als winterkoninkje, roodborst en Vlaamse Gaai lieten zich weer dicht bij huis zien en merels en lijsters deden zich tegoed aan de vele bessen en de druiven die nu verschrompeld boven het druiventerras hangen; ze zijn dit jaar niet eens rijp geworden.

Van de gele, maar ook van de rode herfstframbozen hadden we veel plezier, want de hele maand konden we er nog van eten.

Op 16 oktober kregen we "er een kleintje bij" in de vorm van een jonge lama. Het

beestje was toen bijna 5 maanden oud en net bij zijn moeder weg. Is het geen schatje? Hij was gauw gewend en erg aanhankelijk. Inmiddels is Thomas gecastreerd en huppelt vrolijk in de wei naast die van ezel Midas. Het was de bedoeling dat onze ezel een kameraadje zou krijgen, maar Midas wist het gezelschap van Thomas niet echt te waarderen. Hij deed erg lelijk toen Thomas de eerste dag door een klein gat in de afrastering toch bij Midas in de wei kon komen. Om ze aan elkaar te laten wennen hadden wij ze apart gezet, maar omdat Thomas gewend was om behalve met lama's ook met ezels en schapen in één wei te lopen zocht hij gezelschap. Inmiddels is de rust al lang teruggekeerd en binnenkort gaan we een poging wagen om ze toch samen te brengen. Het is wel zo dat beide dieren nu al aan elkaar kunnen snuffelen en ze eten samen, door gaas gescheiden, uit één ruif. We hebben goede hoop dat het goed zal komen tussen die twee.

Overigens lijkt Thomas in twee weken wel bijna 20 cm gegroeid te zijn; dat zal nog wat worden!

september 2004

Een zomers begin met zomerse temperaturen en een einde dat ook alleszins redelijk genoemd kan worden. Daar tussenin viel heel wat water.

De ooievaars zijn begin van de maand naar warmere oorden vertrokken. Ze lieten zich voor het laatst zien op 3 september. We hopen dat ze er volgend jaar weer zullen zijn.

De tuin ging al wat herfstige trekjes te vertonen, maar zag er eigenlijk nog heel fleurig uit; veel planten en struiken beleefden als een soort toegift een tweede bloei.

Het werd oogsttijd: veel appels, weinig peren, gele herfstframbozen, hazelnoten en de eerste walnoten. De druiven uit de kas waren heerlijk. De buitendruiven, van een niet zo lekker ras, doen het geweldig. Er hangen honderden trossen boven en langs het druiventerras. Het is een schitterend gezicht!

Via een bevriende medewerker van het ooievaarsstation in De Wijk kregen we het leuke bericht dat een van onze (twee) jonge ooievaars van 2002 (ringnummer 5808) afgelopen zomer al met succes gebroed heeft in het Belgische Plankendaal.

We gaan op zoek naar gezelschap voor onze ezel Midas. Midas, die inmiddels 17 jaar is, overleefde onze 7 schapen en nadat een maand of wat geleden het laatste schaap was dood gegaan liep Midas alleen in de wei. In de zomermaanden krijgt hij altijd veel aandacht van bezoekers, maar nu het seizoen voorbij is moet hij zich wel eenzaam voelen. Ezels zijn tenslotte gezelschapsdieren.

augustus 2004

Het begon tropisch warm! En het werd weer droog; het (grond)waterpeil van de poel zakte wederom dramatisch. De tuinslang ging er een nachtje in en gelukkig kwam er toen spoedig weer regen. Het is echter nooit goed, want daarna hield die regen weer niet op. De temperatuur ging wel omlaag maar echt koud werd het niet. Veel wind kregen we ook nog. Dat maakte dat takken gingen hangen, planten omwaaiden of knakten en er takken en veel blad uit de bomen vielen. Er moest dus gesnoeid en opgebonden worden.

Toch was het nog heel mooi en veel mensen hebben er ook deze maand van kunnen genieten. Er bloeide van alles. Veel fruit, zoals de Japanse wijnbes, pruimen en druiven in de kas, werd rijp. Van de valappels werd appelmoes gemaakt en van de gevallen pruimen jam.

Japanse wijnbessen vries ik de laatste jaren in. Ik doe de gewassen bessen in een diepvriesbakje en overgiet ze met appelsap. Als ik later bowl wil maken doe ik de ijsklomp met bessen bij de rest van het vruchtenmengsel. De besjes blijven dan mooi van vorm en geven met hun rode kleur een feestelijk tintje aan de bowl. Hetzelfde deed ik voor het eerst met bramen. Dat gaat ook lukken.

De ooievaars zaten in het begin van augustus 's avonds met z'n drieën en later nog met z'n tweeën op het nest. De jonge ooievaar was aan het eind van augustus waarschijnlijk al vertrokken naar het verre zuiden. Gedurende een paar weken waren er heel veel, soms wel 25 of meer, waarschijnlijk jonge ooievaars te vinden in de weilanden net buiten Balkbrug. Ze waren zich waarschijnlijk aan het

verzamelen voor de grote trek. De oude vogels zullen spoedig volgen. We hopen dat ze volgend jaar weer gezond en wel terug komen.

juli 2004

Nee, sproeien hoefden we deze maand niet; er viel genoeg regen. Af en toe hadden we toch ook wel eens een lekkere dag en de laatste week van de maand was het ineens compleet zomer!

Veel bezoekers, waaronder aardig wat vakantiegangers, wisten De Kruidenhoeve te vinden en genoten van de bloemenpracht, de weinige vlinders en van de ooievaars. De ooievaars waren overdag vaak "niet thuis". We zagen ze vaak boven onze hoofden rondcirkelen op de thermiek. 's Nachts stonden ze gedrieën op het nest. In de loop van de maand werd de ruimte daar steeds krapper en daarom week er vaak een uit naar de schoorsteen van onze boerderij of die van de burenen. Heel veel bloeiende planten waren te bewonderen, weer andere dan een maand terug. De scharlei, dahlia, flox, walstro, ridderspoor, veronica, gele kamille, verschillende distels, heksenkruid, enzovoort, maar ook giftige planten als doornappel, bilzekruid, monnikskap en wolfskers bloeiden volop.

De kleur van de vuurtuin werd weer vurig zoals het een vuurtuin betaamt. Distel- en heksentuin groeiden dicht. Er moest overal weer gesnoeid worden, want op sommige paden werd de doorgang bijna versperd. Sommige planten werden door takken van de verschillende kornoeljes bijna aan het oog onttrokken. De witte winde en het kleefkruid deden het ook afschuwelijk goed; ik bleef trekken!

Nog een maand en het bezoekersseizoen is weer voorbij.

juni 2004

Wat het weer betreft was het een heel andere maand dan mei. Hadden we vorige maand vooral te kampen met droogte, in juni kregen we meer dan voldoende regen. Onze poel had al gauw een behoorlijk waterpeil en zag er weer normaal uit. De rietorchis en de zwanebloem kwamen in bloei en bezoekers ontdekten er een ijsvogeltje. Ik heb het vogeltje helaas nog niet gezien.

De meeste planten groeiden en bloeiden geweldig; vooral de scharlei stond er schitterend bij. Alle tuindelen en vooral ook de nieuwe disteltuin kregen wat meer "body". Maar de jonge plantjes misten de zonnewarmte, net als wij trouwens. Het enig overgebleven ooievaarsjong groeide dankzij zijn zorgzame ouders als kool en kon op zaterdag 19 juni, onze open tuinendag, onder grote belangstelling worden geringd. Een week later vloog hij/zij al van het nest, bleef lang weg, maar zat er na een paar uur gelukkig weer op.

Er kwamen in juni veel groepen: tuinclubs, verenigingen en families die wat te vieren hadden. Het waren er meer dan andere jaren. We hebben veel rondleidingen verzorgd en verhalen verteld.

De open tuinendag was een groot succes. In de plaatselijke krant had een groot artikel gestaan over tuinen bij ons in de buurt en De Kruidenhoeve in het bijzonder. In "De Plattelandsvrouw", een landelijk maandblad voor Vrouwen van Nu, stond ook een heel stuk. Mede daardoor kwamen er bezoekers uit, onder andere, Groningen en Dronten naar Balkbrug. Bijna 200 bezoekers mochten we die dag begroeten. Het werd een heel drukke maar gezellige dag waarop ons veel lof werd toegezwaaid

mei 2004

Een zeer drukke maand: alles moest er natuurlijk zo goed mogelijk uit zien als we op 1 juni open zouden gaan. Dus er is heel hard gewerkt om dat doel te bereiken. En, al zeg ik het zelf, de tuinen mochten gezien worden. Wel waren de nieuwe stukken distel- en heksentuin wat kaal vanwege de nog jonge aanplant, maar die zal in de loop van de zomer wel uitdijen. Er kwam steeds meer in bloei en het geurlaantje was soms bedwelmend. Aan het eind van mei stonden de verschillende weigelia's en jasmijn of hierop lijkende struiken in bloei. Schitterend!

Het weer was eigenlijk prima om te werken, maar over het algemeen veel te droog, zodat we moesten sproeien. Zelfs de poel hebben we van water moeten voorzien om de waterplanten te laten overleven. Er stonden enkele planten met hun mandje boven water. Géén gezicht!

Gelukkig kwam er toen flink wat regen en daar waren we erg blij mee!

Dat wil zeggen... Ondertussen waren er jonge ooievaartjes geboren en op 27 mei zagen we er maar liefst drie! Enkele dagen later kwam dus die langverwachte regen en daarna hebben we nog maar een kleintje gezien. Als alles goed gaat wordt die in juni geringd, misschien wel op

zaterdag 19 juni wanneer het open tuindag is. Dan zal het weer een feestelijke dag zijn met veel drukte, gratis toegang, gratis koffie/thee/fris en gratis verhalen. Bovendien is er in het theehuis en in de tuinen prachtig keramiek te bewonderen van Leo Woudwijk uit Droghteropslagen.

april 2004

Wat een heerlijke maand; veel zon en veel prachtige werkdagen. Wel waren er nogal wat koude nachten, vaak met nachtvorst. Na wat regenbuien aan het begin van de maand viel er nauwelijks regen van enige betekenis en werd het erg droog. Toen het 28 april even flink geregend had kwamen vaste planten massaal in bloei en bomen en struiken waren ineens echt groen. Zelfs de eiken stonden plotseling in blad. Helaas nam ook het aantal ongewenste kruiden toe. Met dagelijks uren wieden was het echt niet bij te houden.

De meeste fruitbomen stonden aan het eind van de maand te pronken in wit en roze. De kweeper was een plaatje met de lichtroze bloemen. De grote oude kastanjeboom met z'n prachtige witte kaarsen stond te schitteren! Wat een prachtig gezicht! We hebben overigens ook een rood bloeiende kastanje, die wat later bloeit en lang niet zo indrukwekkend is. Het werd steeds mooier en kleuriger in de tuinen: in de vuurtuin stonden de Japanse kwee en de berberis linearifolia "Orange King" er nog steeds vurig bij, net als de malus. Verder was het in de tuinen een bonte mengeling van kleuren: het geel van narcissen, forsythia, kerria, doricum, brem, gele dovenetel, verschillende soorten wolfsmelk, maar ook van stinkende gouwe en paardebloem, het roze van de heel lang bloeiende helleborus, clematis Montana, verschillende soorten koekoeksbloemen, longkruid, prunus, vroeg bloeiende smeewortel, akelei, diverse geraniums, gebroken hartje en winterpostelein, het felroze van de sieraardbei "lipstick", het blauw van hondsdrif, kruipend zenegroen, longkruid, grote en kleine maagdenpalm, een andere akelei, (bos)hyacinten, vergeet-mij-nietjes en viooltjes, het (room- of spier-)wit van hyacinten, judaspenning, narcissen, sleedoorn, krentenstruik, vogelkers en vogelmelk, spirea, sering, rododendron, look zonder look, karwij, Roomse kervel, heuchera, lieve vrouwenbedstro, witte dovenetel, het paars van de gewone judaspenning, een andere maagdenpalm, een andere soort longkruid en een andere soort geranium, en het lila van sering en pinksterbloem. En dan heb ik het nog niet eens over die vele schattige voorjaarsbloeiertjes

in paars, roze, wit en geel en al die andere planten waar ik de namen niet van ken. De pinksterbloemen stonden er weer massaal, speciaal bij de poel. Daar zagen we ook weer de bijbehorende vlinder: het oranjetipje. Op diverse plaatsen ontrollen zich de varens. Alles wordt zo mooi; ik kan er geweldig van genieten! De dahliaknollen zitten weer in de grond om de tuinen over een week of wat van extra kleur te voorzien.

In de heksentuin, met heksen- en gifplanten, en de verplaatste disteltuin, waar naast distels ook andere planten te zien zullen zijn, ben ik voorlopig nog even bezig met de indeling, maar als we op 1 juni open gaan moet dat klaar zijn.

Willem is volop bezig in de moestuin. Het enige dat afgelopen maanden geogst kon worden was de, nu inmiddels door geschoten, paarse broccoli. Rabarber en radijs zijn nu aan de beurt.

Hoewel de tuinen nog niet open zijn voor publiek hebben op Koninginnedag de eerste bezoekers, uiteraard op afspraak, een voorproefje kunnen krijgen. Ze troffen het geweldig met het weer en ze konden genieten van zon en kleur!

Bij onze dieren veranderde e.e.a.: ons enig overgebleven schaap van 10 jaar oud bleek ernstig ziek te zijn en moest een spuitje krijgen. Ezel Midas heeft nu geen gezelschap meer van een ander zoogdier. We moeten maar even afwachten hoe dat gaat. Tot nu toe lijkt het wel goed te gaan. Overigens waren ezel en schaap nooit erg dikke maatjes. Van vrienden kregen we een krielkipje dat bij hen als enige was overgebleven. Nu loopt ze bij soortgenoten en dat gaat, na enige aanpassingsmoeilijkheden, aardig goed. "Onze" ooievaars tenslotte kunnen elk moment ouders worden of misschien zijn ze dat al. De eerste week kun je hooguit door het gedrag van de ouderdieren vermoeden dat er jongen zijn, want die laten zich dan nog niet zien. We hopen dat het deze keer, na het drama van vorig jaar, goed gaat.

De komende maand moet er nog heel hard gewerkt worden om de tuinen zo mooi mogelijk aan de bezoekers te kunnen tonen. Vanaf 1 juni zijn we, steeds van 10 tot 17 uur, open op dinsdag en woensdag en eerste zaterdag en op zaterdag 19 juni wanneer het in de regio open

tuindag. Op die vier zaterdagen zullen vertellers van vertelgroep "In Geuren en Kleuren" verhalen vertellen in de verhalentuin of bij minder goed weer in het schuurtheatertje.

We hopen in de maanden juni tot en met augustus weer veel tuinliefhebbers welkom te kunnen heten.

maart 2004

Na de zachte winter was het begin van maart nog wel een beetje fris met lichte nachtvorstjes, maar overdag was het al vaak zonnig en er was weinig sneeuw of regen. Wel hadden we af en toe stormachtig weer dat maakte dat de grond aan het eind van maart aardig droog werd.

De eerste wulp liet zich horen in het Reestdal! En op 10 maart zaten er nijlganzen op het ooievaarsnest. Even dacht ik ooievaars te zien, maar toen ik dichterbij kwam om ze te begroeten en ik hun onrust waarnam, zag ik dat deze vogels veel kleiner waren dan ooievaars.

Bovendien "onze" ooievaars kennen ons en zouden onverstoortbaar zijn blijven zitten. Op 11 maart zat er dan toch echt een ooievaar op het nest, maar het was er maar één... Daarna zagen we bijna een week helemaal geen ooievaar en we vreesden dat het dit jaar niets zou worden; het kon natuurlijk best dat een van de ooievaars op weg naar of van Spanje of Afrika verongelukt zou zijn. Maar toen, op die heerlijk warme, prachtige woensdag 17 maart, was er weer een. En een dag later waren er twee. Wij zijn helemaal tevreden nu er gebroed wordt.

De tijd van sneeuwkllokjes en krokussen is voorbij, maar narcissen, blauwe druifjes, hyacinten en andere kleurige bolgewasjes staan nog prachtig te bloeien. In de loop van de maand kwamen amandel, prunus, abrikoos, forsythia, sleedoorn en ribes tot bloei en veel struiken kregen een teer groen waasje. Wat is het voorjaar toch mooi met al dat prille groen en die ontluikende bloesem. Het maartse viooltje, dat vaak al in januari bloeit, was dit jaar pas in maart zover, volgens de naam dus op tijd. Het blauw en roze van longkruid, het blauw van maagdenpalm en het wit en geel van madeliefje fleurden de tuinen op. Verrast waren we toen we ontdekten dat de Canadese bloedwortel, waarvan in de winter alleen nog een stukje van de wortelknol net boven de grond te zien was, in bloei stond met vrij tere, witte, met een zweem roze bloeiende, bloemen.

De vuurtuin kreeg vurige accenten door de oranjerode bloei van de Japanse kwee en de berberis linearifolia "Orange King" en in de bostuin deden de bosanemoontjes het dit jaar heel goed.

Vlinders zagen we ook weer: kleine vos, citroenvlinder en dagpauwoog.

Het was een prima maand om te werken en dat deden we dus. Er is gesnoeid, gespit en gewied. In de bijen- en vlindertuin heb ik nog veel kweekgras gerooid tot het warmer werd en de bijen meer gingen vliegen. Toen ben ik maar begonnen aan het schonen van de borders.

Dat is nog lang niet klaar. Ook de verplaatste disteltuin vraagt veel aandacht en niet te vergeten de nieuwe heksentuin op de plaats van de oude disteltuin.

In de moestuin heeft Willem al het nodige gezaaid en in huis en in het kasje staan de kweekbakjes, veel vroeger dan andere jaren.

februari 2004

Het leek echt lente. De vaste planten en bolgewasjes maakten een groeispuurt, de vogels floten en de bijen vlogen, de toverhazelaar stond nog steeds in volle pracht, net als de viburnum, de gele kornoelje, de verschillende soorten helleborus, maagdenpalm, botanische en andere

krokussen en sneeuwkllokjes. Je werd er vrolijk van. Zou er echt nog winter komen? We konden het haast niet meer geloven. Ja, af en toe hadden we een sneeuwbuittje en wat hagel.

Nat was het overigens wel. Het regende veel en op ons verdiepte terras stond een laagje water; zelfs onze kelder was een beetje vochtig. Op 15 februari zagen we een groep ganzen naar het zuiden trekken. Zou er toch nog een koude periode aankomen?

In de tweede helft van de maand werd het inderdaad nog een beetje winter: 's nachts lichte en zelfs een enkele keer matige vorst, sneeuw en hagel en vaak een gure oostenwind. De grond was soms bevroren en de sneeuw bleef dagen liggen. Het onkruid wieden was een poosje niet mogelijk. Ik heb in de koude periode voor de bijenkasten een heel stuk van kweekgras en ander ongewenst kruid ontdaan (de komende tijd moet natuurlijk nog blijken of ik alle wortels heb verwijderd en dat is haast onmogelijk).

Deze maand hebben we weer kunnen genieten van de vele vogels die zich te goed deden bij de voederplek voor het keukenraam. Toen het kouder werd zagen we eindelijk weer roodborst en winterkoninkje en ook een paar staartmezen. Op een dag landde er een roofvogel op de buitentafel, waarschijnlijk een sperwer. Turkse tortels en Vlaamse gaaien laten zich meestal niet zo dicht bij huis zien, maar er zijn

er wel veel.

Om schade aan de tuinen te voorkomen zitten onze kippen weer in hun (ruime) ren; ze deden zich te goed aan al het jonge groen dat boven de grond kwam en krabden de bolletjes van sneeuwkllokjes en krokussen los. De parelhoenders, die minder vernielzuchtig zijn mogen wel los lopen. Toen onze ezel Midas laatst uit z'n wei ontsnapte ging hij in ons bosje meteen de frisgroene boshyacinten te lijf. Het kostte grote moeite om hem van dit smakelijke hapje vandaan te trekken. Ik begrijp hem wel: in z'n wei groeit nauwelijks nog gras en de hele winter alleen hooi en stro gaat ook vervelen!

De komende maand zal de lente echt doorbreken en we kijken er verlangend naar uit. Binnen enkele dagen hopen we onze ooievaars weer te kunnen begroeten: in 2003 was het op 7 maart en in 2002 op 8 maart dat we ze voor het eerst weer zagen.

januari 2004

Een winter van niets, tot nu toe tenminste; vaak 's nachts lichte en een paar keer zelfs matige vorst, maar over het algemeen was het toch erg zacht. Nat was het wel; op het verdiepte terras heeft een aantal dagen een laag water gestaan van circa 15 cm en het water in de poel steeg tot grote hoogte. Verder hadden we bij tijd en wijle flink veel wind en braken er dikke takken uit eiken- en andere bomen. Door die wind verspreidde het blad van het reuzenriet zich door de tuinen en het hangt nu nog in veel struiken. De laatste januaridag was het echt stormachtig! In de laatste week viel er aardig wat sneeuw en de tuinen zagen er sprookjesachtig uit!

Ondanks al deze minder goede weersomstandigheden hadden we toch ook nog een aantal betere dagen: droog, soms met een stralende zon. Hoewel soms koud, waren die dagen heerlijk om buiten te werken. Een groot aantal bomen hebben we al gesnoeid, de takkenbergen zijn opgeruimd en het reuzenriet is gekortwiekt.

Inmiddels zijn al veel vaste planten boven de grond verschenen. Ook sneeuwkllokjes en krokussen staan klaar om de tuinen op te fleuren. Winterakonietjes bloeiden afgelopen maand uitbundig en hier en daar stond de paarse dovenetel te bloeien, net als het driekleurig viooltje. We verwerkten de eerste jonge brandnetels in de soep. De toverhazelaar kwam tot volle bloei en was een plaatje! Nu zal de gele kornoelje wel gauw gaan bloeien; het is nog een jonge boom, maar de vorm is mooi.

De grote bonte specht die zich vorige maand gedurende een paar weken aan het pindasnoer te goed deed hebben we helaas (nog) niet teruggezien. Misschien viel hij ten prooi aan een van de roofvogels die hier in de buurt rondvliegen? De Turkse tortels kwamen wel langs, met z'n drieën deze keer, net als twee houtduiven, een paar huismussen en nog heel veel andere hongerige vogels.

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

Opengesteld in juni, juli en augustus

elke **dinsdag en woensdag** van 12.00 tot 17.00 uur

Open Tuinendag 3e zaterdag in juni

groepen en rondleidingen **op afspraak** op andere dagen mogelijk
 mogelijkheid tot **vakantieverblijf** en **bed&breakfast**

sliekers webdesign